

Patrikin tylsä päivä

Patrikin isoveljet olivat aina liian kiireisiä ollakseen hänen kanssaan.

Rebekah Jakeman
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Patrik tuijotti kattoa retkottaessaan vuoteellaan. Hän oli tylsistynyt. Hän oli jo lukenut eläinkirjojaan, hyppinyt trampoliinilla ja pyöräillyt ympäri naapurustoa. Mitä hän voisi tehdä nyt?

Patrik nousi ja käveli isoveljensä Danielin huoneeseen. "Leikkisitkö minun kanssani?" Patrik kysyi.

"Anteeksi, mutta en voi. Minun täytyy opiskella", Daniel sanoi. Hän ei edes nostanut katsettaan lukemastaan kirjasta.

Patrik tunsu lannistuvansa. Daniel opiskeli *aina*. Eikö hän voisi pitää taukoa?

No ei sitten. Daniel oli kiireinen, mutta Patrik voisi kysyä toiselta veljeltään Simionilta. "Minulla on tylsää. Voitko leikkiä minun kanssani?" Patrik kysyi.

"Ei, en tänään. Lähden ulos ystävien kanssa." Simion puki takin ylleen ja käveli ulos etuovesta.

Patrik oli tosi vihainen! Hänen sydämensä sykki nopeammin. Hänen isoveljensä olivat *aina* liian kiireisiä ollakseen hänen kanssaan. Hän juoksi omaan huoneeseensa ja läimäytti oven kiinni.

Se ei ole reilua! Patrik ajatteli.

Hän polki jalkaa ja rojahti sängylleen. Hänen rintaansa kiristi. Hän oli niin tylsistynyt! Mutta hän oli liian vihainen keksiäkseen mitään tekemistä.

Sitten hän muisti jotakin, mitä hän oli oppinut koulussa. Hänen opettajansa oli opettanut heille, että syvään hengittäminen voisi auttaa heitä tuntemaan olonsa rauhalliseksi.

"On vaikea korjata mitään, kun on vihainen", opettaja oli sanonut. Ehkäpä jos Patrik olisi tynyempi, hän keksisi keinon ratkaista tylsistymisongelmansa.

Niinpä Patrik veti syvään henkeä. Sitten hän teki sen uudelleen. Muutaman kerran jälkeen hänen rintansa ei tuntunut enää niin kireältä. Mutta hän ei vielä kukaan tiennyt, mitä tehdä.

Hän nousi istumaan ja katsoi seinällään olevaa kuvaa Jeesuksesta Kristuksesta. Mitä Jeesus haluaisi hänen tekevän?

Patrik laskeutui polvilleen. "Taivaallinen Isä, autathan Danielia hänen opiskelussaan", hän sanoi. "Auta Simionia pitämään hauskaa ystäviensä kanssa. Ja autathan minua, etten olisi niin tylsistynyt."

Kun Patrik päätti rukouksensa, hän sai ajatuksen. Hän juoksi Danielin huoneeseen.

"Daniel, kun olet valmis, voidaanko me leikkiä yhdessä?"

Daniel kohotti katseensa kirjastaan seinällä olevaan kelloon. "Voin pitää tauon puolen tunnin päästä. Sitten voisimme mennä ulos. Haluatko, että tehdään niin?"

"Joo!" Patrik hymyili ja juoksi takaisin huoneeseensa. Hän löysi tiikereistä kertovan eläinkirjan, jota hän katseli mielellään. Luettuaan sitä jonkin aikaa hän leikki palikoilla. Pian aika oli kulunut, ja hän ja Daniel suuntasivat kohti kotinsa lähellä olevaa metsää.

"Haluatko leikkiä satureita avaruudessa vai löytöretkeilijöitä viidakossa?" Daniel kysyi.

"Ei sillä väliä. Olen vain iloinen siitä, että me voidaan viettää aikaa yhdessä. Se on paljon parempaa kuin tylsistyminen", Patrik sanoi.

Daniel virnisti "No, leikkiminen sinun kanssasi on paljon hausempaa kuin kokeeseen opiskeleminen."

Patrik oli onnellinen, kun hän ja Daniel ryömivät ruohikon läpi. Rauhoittuminen oli auttanut häntä ajattelemaan selkeämmin, jotta hän voisi ratkaista ongelmansa. Ja taivaallinen Isä oli auttanut häntä olemaan enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltainen. Tästä oli sittenkin tulossa hyvä päivä. ●

